

AVIZ

**referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea Acordului între
Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze cu
privire la schimburile de stagieri, semnat la Paris,
la 20 noiembrie 2003**

Analizând proiectul de Lege pentru ratificarea Acordului între
Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze cu privire la
schimburile de stagieri, semnat la Paris, la 20 noiembrie 2003,
transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.30 din
25.02.2004,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din
Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

**Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații
și propuneri:**

1. Proiectul de lege are ca obiect ratificarea Acordului între
guvernele României și Republicii Franceze cu privire la schimburile
de stagieri. Prin acest Acord s-a stabilit că cetățenii unui stat
beneficiază pe teritoriul celuilalt stat de egalitate de tratament cu
cetățenii statului gazdă în ceea ce privește aplicarea legilor și
regulamentelor din domeniul relațiilor și condițiilor de muncă și de
protecție socială.

Potrivit dispozițiilor art.19 (alin.1 lit.e) din Legea nr.590 privind
tratatele, urmează ca Acordul să fie supus Parlamentului spre ratificare
prin lege.

Prin obiectul de reglementare, proiectul de lege face parte din categoria legilor ordinare, potrivit art.76 alin.(2) din Constituție.

2. În Expunerea de motive care însoțește proiectul de lege de ratificare, trebuia să se menționeze dacă egalitatea de tratament cu cetățenii români care se acordă are implicații asupra legislației române din domeniul muncii, a protecției sociale, sănătății și securității la locul de muncă.

3. În ceea ce privește textul Acordului, semnalăm următoarele:

a) La art.1 alin1, expresia “angajați deja în viața profesională sau care își încep viața profesională” nu era necesară deoarece nu face nici o precizare suplimentară în materie.

b) La art.2, în locul expresiei “ei au cunoștințe de limbă a statului gazdă”, corect ar fi fost dacă s-ar fi folosit expresia “trebuie să cunoască limba statului gazdă”, iar la art.6 ar fi fost corect dacă s-ar fi folosit expresia “Soțul ori soția”, în locul cuvântului “consortul”.

c) În clauza finală ar fi trebuit să se spună “toate textele fiind egal autentice”, nu “ambele texte”, deoarece cele două exemplare originale sunt întocmite în limbile română și franceză.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 303/25.02.2004